

шли съ тѣхъ въ Европѣ. По-знаменить отъ тѣхъ былъ Григоріи Цамблакъ (Самвлакъ), когото Смоленскій Русскій князь, Витовтъ поставилъ за Митрополитъ въ Киевѣ (1415 л.). Витовтъ ся старалъ съ усърдіе да утвърди Самобытность на Литовското Господарство, коумо русскыты области завѣсяли църковно отъ Московскыи Митрополитъ. Той молилъ Цариградскыи Патрикъ да назначи особито Митрополитъ за западнѣ Россіи; нѣ той ся отказалъ. Тогава Витовтъ и безъ Патришкѣ воляж, заповѣдалъ на събора отъ западно-руссскыи Епископы да поставять за такъвъ Григоріи Самвлака. (Вижд. очеркы русской Исторіи отъ Д. Шоловскій.)

Послѣднето разореніе на Българіи.

П. Кога покорили Османлиити и тѣи князове?

О. Когато Султанъ Мухамедъ III усвоилъ Цариградъ (1453 л.), пратилъ Арабъ Исуфъ паша, та истребилъ Българскѣ-тѣ войскѣ, която ся крѣпяла още по горѣты въ Туловското поле (днесъ Къзанлъкъ). Той по-напрѣдъ нападнѣлъ въ Срѣднѣ-Горѣ на монастыря Св. Никола (останкыты му днесъ надъ село Турія), та го разсипалъ изъ основѣ, и избилъ сичкы калугеры и миряны, които были скрѣти въ него. Послѣ слѣзълъ въ Туловско поле, та нагнѣлъ тамошниты жители по градовеы и селата, отъ гдѣто тѣ избѣгали, и ся скрѣли до полыты на Старѣ-Планинѣ, и когато гы врѣхлѣтѣлъ за да гы истреби, провиденіето гы избавило чюдесно, защото настанѣло гѣста мѣгъ, та немогли да ся виждатъ единъ съ другій, и тѣи Турцити безъ да ся распознахтъ ся избѣли по между си. Днесъ на това мѣсто има село отъ 500 къщи, наречено Мѣглижъ.

П. Ами съ това разбиваніе, довършила ли ся е вече Българската власть до сущъ?

О. Нѣ още, защото въ 1454 л. Султанъ Мухамедъ излѣзълъ самъ си съ 200 хыляды душъ войны, отъ които еднѣ частъ прѣдалъ и на Зинанъ паша, та ѣ покорили съвършенно.